ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 6.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 18-го Января — 1835 — *Wilno. Piątek. 18-go Stycznia.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 3-го Января.

29-го минувшаго Декабря, Императорская Академія Наукъ, въ присутствіи Президента своего Г. Министра Народнаго Просвѣщенія Тайнаго Совѣтника Сергія Семеновича *Уварова*, всѣхъ Гг. Академиковъ, нѣкоторыхъ Почетныхъ Членовъ и Корреспондентовъ и другихъ извѣстныхъ Особъ, торжествовала память учрежденія своего публичнымъ засѣданіемъ. По открытіи онаго Его Превосходительствомъ Г. Президентомъ (въ началѣ 1-го часа по полудни), Непремѣнный Секретарь Академіи Статскій Совѣтникъ *Фусъ*, приступилъ къ чтенію отчета о дѣйствіяхъ сего Ученаго сословія за истекшій 1834 годъ. Упомянувъ въ краткихъ словахъ о горестной утратѣ, понесенной Академіею съ кончиною нѣкоторыхъ ея Членовъ (а именно: Академика Д. Ст. Сов. *Петрова*, Почетныхъ Членовъ: Канцлера Князя В. П. *Кочубея* и Исторіографа *Галленборга* въ Стокгольмѣ и Корреспондентовъ: Доктора *Свенске* въ С. П. Бургѣ, К. *Пужана* въ Парижѣ, Г. *Брандеса* въ Лейпцигѣ и Доктора *Горнера* въ Цюрихѣ), и объявивъ о вновь избранныхъ Членахъ и тѣхъ изъ лицъ, принадлежащихъ къ Академіи, которые въ прошломъ году получили новсе назначеніе, Г. *Фусъ* перешелъ къ исчисленію пріобрѣтеній, сдѣланныхъ въ сіе время различными Учебными Собраніями Академіи, пріобрѣтеній столь многочисленныхъ и драгоцѣнныхъ, что Начальство оной, съ давнихъ уже поръ находившее помѣщеніе сихъ собраній слишкомъ тѣснымъ и неудобнымъ, положило отдѣлать для Кабинетовъ Естественной Исторіи и Азіатскаго музеума часть Академическаго зданія, въ коемъ нынѣ помѣщаются нѣкоторые Академики, для чего и назначено 25,000 рублей. Послѣ сего Г. *Фусъ* сообщилъ въ подробности слушателямъ объ ученыхъ трудахъ въ прошломъ году Членовъ Академіи, о твореніяхъ, представленныхъ на ея разсмотрѣніе (оныя состоятъ изъ 65 разсужденій и 14 полныхъ сочиненій) и о различныхъ ученыхъ предпріятіяхъ, подъ ея покровительствомъ совершенныхъ,—и заключилъ объявленіемъ о призахъ и задачахъ, розданныхъ и предложенныхъ Академіею.

За симъ Г. Академикъ *Бонгардъ* прочелъ написанное имъ на Французскомъ языкѣ разсужденіе о трудахъ, совершенныхъ въ Россіи, въ отношеніи къ Ботаникѣ, отъ ПЕТРА Великаго до нашихъ временъ, и преимущественно объ участіи, принятомъ въ сихъ трудахъ Императорскою Академіею Наукъ.

Послѣ него Г. Непремѣнный Секретарь, въ отсутствіи Археографа Г. *Строева*, не могшаго за болѣзнію присутствовать въ собраніи, сообщилъ слушателямъ донесеніе Г. *Строева* о дѣйствіяхъ Археографической Экспедиціи, со дня ея учрежденія до настоящаго времени. При семъ случаѣ Его Превосходительство Г-нъ Президентъ Академіи, Министръ Народнаго Просвѣщенія объявилъ, что Государь Императоръ, утвердивъ образованіе при Министерствѣ Народнаго Просвѣщенія Коммиссіи для напечатанія Историческихъ и Юридическихъ актовъ, чи-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 3 Stycznia.

Dnia 29go zeszłego Grudnia, Cesarska Akademia Nauk, w obecności Prezydenta swego, P. Ministra Narodowego Oświecenia, Radcy Taynego Sergiusza Symonowicza *Uwarowa*, wszystkich PP. Akademików, niektórych Członków Honorowych i Korrespondentów, oraz innych znajomych Osób, obchodziła pamiątkę założenia swego, przez publiczne posiedzenie. Po jego zagajeniu przez Jaśnie Wielmożnego Pana Prezydenta (na początku godziny 1szey z południa), Dożywotni Sekretarz Akademii Radca Stanu *Fuss*, przystąpił do czytania sprawy o czynnościach tego Uczonego Zgromadzenia z roku upłynionego 1834. W krótkich słowach wspomniawszy o smutney stracie, poniesioney przez Akademią przez śmierć niektórych jey Członków (a mianowicie: Akademika Rz. Rad. St. *Petrowa*, Członków Honorowych: Kanclerza Xiążęcia W. P. *Koczubeja* i Historyografa *Hallenborga* w Sztokolmie i Korrespondentów: Doktora *Swenske* w St. Petersburgu, K. *Pużana* w Paryżu, H. *Brandesa* w Lipsku, i Doktora *Hornera* w Zürich) tudzież doniosłszy o nowo wybranych Członkach i tych z osób, należących do Akademii, które w roku zeszłym nowe otrzymały przeznaczenie, P. *Fuss* przeszedł do wyliczenia nabytków, w tym okresie uczynionych do różnych Naukowych Zbiorów Akademii, nabytków tak mnogich i kosztownych, że Zwierzchność jey, od dawnego już czasu znaydując umieszczenie tych zbiorów zbyt ciasném i niewygodném, zamierzyła przerobić dla Gabinetów Historyi Naturalney i Azyatyckiego Muzeum część Akademickiey budowy, w którey teraz umieszczeni są niektórzy Akademicy, na co też wyznaczono zostało 25,000 rubli. Potém P. *Fuss* udzielił słuchaczom szczegółową wiadomość o naukowych pracach Członków Akademii w roku zeszłym, o dziełach, podanych do jey rozpatrzenia (liczba ich składa się z 65 rozpraw i 14tu dzieł zupełnych) i o różnych naukowych przedsięwzięciach, pód jey opieką dokonanych,— zakończył doniesieniem, o nagrodach i zadaniach, rozdanych i ogłoszonych przez Akademią.

Potém P. Akademik *Bonhard*, czytał napisaną przez się w języku francuzkim rozprawę o pracach, wykonanych w Rossyi, względnie Botaniki, od PIOTRA Wielkiego do naszych czasów, a szczególniey o uczęstnictwie, jakie miała w nich Cesarska Akademia Nauk.

Po nim P. Dożywotni Sekretarz, w nieobecności Archeografa P. *Strojewa*, dla choroby nie mogącego się znaydować na posiedzeniu, uczynił słuchaczom doniesienie P. *Strojewa* o czynnościach wyprawy Archeograficzney od dnia jey naznaczenia do tego czasu. Przy tém zdarzeniu Jaśnie Wielmożny Pan Prezydent Akademii Minister Narodowego Oświecenia oświadczył, że Cesarz Jegomość, potwierdziwszy utworzenie przy Ministeryum Narodowego Oświecenia Kommissyi do drukowania Historycznych i Jurydycznych aktów, w liczbie do 3,000, zebranych przez Naczelnika przerzecze-

сломъ до 3,000, собранныхъ Начальникомъ означенной Экспедиціи Коллежскимъ Ассессоромъ *Строевымъ*, вмѣстѣ съ симъ Всемилостивѣйше Повелѣлъ: причислить Г. *Строева* къ Министерству Народнаго Просвѣщенія, съ жалованьемъ по 4,000 рублей изъ Государственнаго Казначейства и во вниманіе отличныхъ его трудовъ пожаловалъ его Кавалеромъ Ордена Св. Анны 2 степени, Императорскою Короною украшеннаго. Сотрудникъ Г. Строева, Коллежскій Секретарь *Бередниковъ*, также Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ тогоже Ордена 3 степени. Предсѣдателемъ вышеписанной Коммиссіи назначенъ, съ Высочайшаго разрѣшенія, Управляющій Департаментомъ Народнаго Просвѣщенія Д. С. С. Князь *Ширинскій-Шихматовъ*, а Членами: Коллежскій Ассессоръ *Строевъ*, Надворный Совѣтникъ *Сербиновичъ*, Профессоръ С. П. Бургскаго Университета *Устряловъ* и Коллежскій Секретарь *Бередниковъ*.

„Сверхъ сего" присовокупилъ Г. Министръ „Государь Императоръ повелѣлъ мнѣ заняться порученіемъ, коего важность очевидна для всѣхъ мыслящихъ. Всѣ почти Европейскіе народы имѣютъ *полное* и *систематическое собраніе Источниковъ Исторіи* каждаго изъ нихъ. Таковаго собранія мы доселѣ не имѣемъ. Мы не имѣемъ даже ни однаго правильнаго изданія Нестора. Его Величеству благоугодно, чтобы сей недостатокъ былъ пополненъ „собраніемъ и изданіемъ въ свѣтъ всѣхъ Историческихъ нашихъ Источниковъ, начиная съ лѣтописей и до позднѣйшихъ временъ." Таковый, смѣю сказать, Государственный памятникъ, воздвигнутый подъ непосредственнымъ наблюденіемъ и Высокимъ покровительствомъ Всемилостивѣйшаго Государя, будетъ вмѣстѣ и хранилищемъ отечественныхъ преданій и свидѣтелемъ успѣховъ *Просвѣщенія* истинно *Народнаго*, въ славное и благополучное Царствованіе Его."

Въ заключеніе Непремѣнный Секретарь провозгласилъ въ слѣдующихъ выраженіяхъ имена Особъ, избранныхъ вновь Академіею въ Почетные ея Члены и Корреспонденты.

Императорская Академія Наукъ, по случаю совершившагося въ нынѣшнемъ году одиннадцатаго десятилѣтія со времени начертанія перваго ея Устава, осмѣлилась изъявить желаніе, чтобы *Его Королевское Высочество Наслѣдный Принцъ Прусскій* благоволилъ принять, по примѣру Августѣйшаго Родителя, званіе Почетнаго ея Члена; о чемъ и поручено Г-ну Президенту довести до свѣдѣнія Его Королевскаго Высочества.

Равномѣрно причислила она къ своимъ Почетнымъ Членамъ *Его Свѣтлость Принца Петра Ольденбургскаго*.

Сверхъ того избраны: *Почетными Членами*: Оберъ-Камергеръ, Членъ Государственнаго Совѣта и Попечитель Харьковскаго Учебнаго Округа Графъ Юрій Александровичъ *Головкинъ*. Директоръ Департамента Внутреннихъ сношеній при Министерствѣ Иностранныхъ Дѣлъ, Членъ Россійской Академіи, Тайный Совѣтникъ Василій Алексѣевичъ *Полѣновъ*.— *Членами Корреспондентами*: Въ Россіи: Докторъ *Нордманъ*, Профессоръ Зоологіи при Ришельевскомъ Лицеѣ въ Одессѣ. Докторъ *Бонсдорфъ*, Профессоръ Химіи при Императорскомъ Александровскомъ Университетѣ въ Гельсингфорсѣ. *Въ чужихъ краяхъ*: Членъ Королевской Берлинской Академіи Наукъ *Крелле*. Членъ Королевской Мюнхенской Академіи Наукъ *Марціусъ*. Профессоръ Гальскаго Университета *Ниценъ*. Архиваріусъ города Гамбурга и Корреспондентъ Коммиссіи Великобританскаго Парламента *Лаппенбергъ*. Профессоръ Геттингенскаго Университета и Членъ тамошняго Общества Наукъ *Эвальдъ*. (*Спб. В.*)

— По поднесенному докладу отъ Думы Ордена Св. Равноапостольнаго Князя Владиміра, Всемилостивѣйше пожалованы въ 5-й день Ноября сего 1834 года въ награжденіе ревностной и безпорочной службы, продолженной въ должностяхъ по выборамъ Дворянства, за выслугу узаконенныхъ сроковъ, Кавалерами *Ордена Св. Владиміра 4-й степени*: Судьи Уѣздныхъ Судовъ: Могилевской Губерніи Копысскаго Антоній *Курчъ* и Бабиновецкаго Казиміръ *Рагоза* и Подольской Губерніи Балтскаго Станиславъ *Залѣскій*, Межевыхъ Судовъ: Минскаго Губернскаго Иванъ *Дыбовскій* и тойже Губерніи бывшій Борисовскаго Уѣзднаго Іосифъ *Корсакъ* и Лифляндской Губерніи Венденскаго Уѣзда Приходскій Карлъ *фонъ Пальштраухъ*, Курляндской Губерніи Баускаго Уѣзднаго Суда Посредникъ Фердинандъ *фонъ-Клопманъ*; Минской Губерніи бывшіе Борисовскіе Уѣздные Подкоморіи: Адольфъ *Корсакъ* и Бонавентура *Осецимскій*, Земскіе Исправники: Могилевской Губерніи Сеннин-

ney wyprawy Assesora Kollegialnego *Strojewa*, razem z tém Nayłaskawiey rozkazał przyłączyć P. *Strojewa* do Ministeryum Narodowego Oświecenia, z płacą roczną po 4,000 rubli z Podskarbstwa Państwa i ze względu na odznaczające się jego prace, mianował go Kawalerem orderu Stey Anny 2go stopnia, Cesarską Koroną ozdobionego. Spółpracownik P. Strojewa Radca Kollegialny *Berednikow*, takoż Nayłaskawiey mianowany Kawalerem tegoż orderu 3go stopnia. Prezydentem wyżey przerzeczoney Kommissyi, naznaczony z Naywyższego rozstrzygnienia, Zarządzający Departamentem Narodowego Oświecenia Rz. R. St. Xiąże *Szyryński-Szychmatow*, a Członkami: Assesor Kollegialny *Strojew*, Radca Dworu *Serbinowicz*, Professor Uniwersytetu St. Petersburskiego *Ustriałow* i Sekretarz Kollegialny *Berednikow*.

„Nadto" przydał P. Minister „Cesarz Jegomość rozkazał mi zająć się poleceniem, którego ważność dotykalna dla wszystkich myślących. Wszystkie prawie Europeyskie narody mają *zupełny i systematyczny zbiór Zrzódeł Historyi* każdego z nich. Takiego zbioru dotąd nie mamy. Nie mamy nawet żadnego poprawnego wydania Nestora. Jego Cesarskiey Mości podobało się, ażeby ten niedostatek był dozupełniony„ przez zebranie i wydanie na świat wszystkich Historycznych naszych Zródeł, zaczynając od Latopisów aż do naypoźnieyszych czasów." Ten, śmiało wyrzec, Narodowy pomnik, wzniesiony pod bezpośrzednią pilnością i Wysoką Opieką Naymiłościwszego Monarchy, będzie razem składem Oyczystych podań i świadectwem postępów *Oświecenia* prawdziwie *Narodowego* pod sławném i szczęśliwém Jego Panowaniem."

Na zamknięcie Sekretarz Dożywotni w poniżey umieszczonych wyrazach obwieścił imiona Osób, nowo wybranych przez Akademią na Członków Honorowych i Korrespondentów.

Cesarska Akademia Nauk, z okoliczności spełnionego w roku teraznieyszym jedénastego dziesiątka lat od czasu nakreślenia pierwszych jey ustaw, ośmieliła się wynurzyć życzenie, ażeby *Jego Królewska Wysokość Następca Tronu Pruskiego* raczył przyjąć, za przykładem Nayjaśnieyszego Rodzica, nazwanie Honorowego jey Członka; o czém poruczono P. Prezydentowi, przenieść o tém do wiadomości Jego Królewskiey Wysokości.

Również policzyła w poczet Członków swych Honorowych *Jaśnie Oświeconego Xiążęcia Piotra Oldenburskiego*.

Nadto obrani: na *Członków Honorowych*: Wielki Podkomorzy, Członek Rady Państwa i Kurator Charkowskiego Wydziału Edukacyynego Hrabia Jerzy Alexandrowicz *Gołowkin*. Dyrektor Departamentu Stosunków Wewnętrznych przy Ministeryum Spraw Zagranicznych, Członek Akademii Rossyyskiey, Radca Tayny, Bazyli Alexiejewicz *Polenow*.— Na *Członków Korrespondentów*: w *Rossyi*: Doktor *Nordmann*, Professor Zoologii w Liceum Riszeliewskiém w Odessie. Doktor *Bonsdorff*, Professor Chemii w Cesarskim Alexandrowskim Uniwersytecie w Helsingfors. *W cudzych krajach*: Członek Królewskiey Akademii Umiejętności w Berlinie *Krelle*. Członek Królewskiey Akademii Umiejętności w Monachium *Marcius*. Professor Uniwersytetu w Halli *Nitzen*. Archiwarius miasta Hamburga i Korrespondent Kommissyi Parlamentu Brytanii Wielkiey *Lappenberg*. Professor Gettyngeńskiego Uniwersytetu i Członek tamecznego Towarzystwa Umiejętności *Ewald*. (*G. S. P.*)

— Wedle podanego przełożenia od Rady orderu Św. Równego z Apostołami Xiążęcia Włodzimierza, Nayłaskawiey mianowani 5 Grudnia 1834 roku, w nagrodę gorliwey i beznaganney służby, odbytey w obowiązkach z wyborów Dworzaństwa, za wysługę ustanowionych terminów, Kawalerami orderu *Św. Włodzimierza 4go stopnia*: Sędziowie Powiatowych Sądów: Mohilewskiey Gubernii Kopyskiego Antoni *Kurcz* i Babinowieckiego Kazimierz *Rahoza* i Podolskiey Gubernii Bałtskiego Stanisław *Zaleski*, Sądów Granicznych: Mińskiego Gubernialnego Jan *Dybowski* i teyże Gubernii były Borysowskiego Powiatowego Józef *Korsak* i Inflantskiey Gubernii Wendeńskiego Powiatu Parafialny Karol *von Palstrauch*, Kurlandzkiey Gubernii Bowskiego Powiatowego Sądu Pośrzednik Ferdynand *von Klopman*; Mińskiey Gubernii byli Borysowscy Powiatowi Podkomorzowie: Adolf *Korsak* i Bonawentura *Osiecimski*; Ziemscy, Sprawnicy: Mohilewskiey Gubernii Siennieński Adam *Krukowicz* i Orszański Andrzey

скій Адамъ *Круковичъ* и Оршанскій Андрей *Дзерожинскій* и бывшіе Уѣздные Хорунжіе: Минской Губерніи Борисовскій Каэтанъ *Багижмальскій* и тойже Губерніи Бобруйскій Фома *Монкевичъ*. (*С. В.*)

— Въ Высочайшемъ Указѣ, данномъ Правительствующему Сенату Декабря 12 числа 1834 года, изображено: „Для возмѣщенія издержекъ за почтовыя отправленія переписки казенныхъ мѣстъ и лицъ по частнымъ дѣламъ, постановлено было: пакеты по просьбамъ частныхъ людей и аппелляціонныя дѣла принимать на почты не иначе, какъ съ платежемъ двойныхъ вѣсовыхъ денегъ. По разнымъ, временемъ доказаннымъ затрудненіямъ въ исполненіи сей мѣры, Мы признали удобнѣйшимъ, согласно Мнѣнію Государственнаго Совѣта, въ замѣнъ вѣсовыхъ денегъ, увеличить взыскиваемыя, на основаніи Указовъ 1794 Іюня 23-го и 1799 Апрѣля 16-го, аппелляціонныя пошлины, и въ слѣдствіе того повелѣваемъ: 1) Со всѣхъ аппелляціонныхъ прошеній по гражданскимъ дѣламъ, переносимымъ изъ нижнихъ инстанцій въ Гражданскія Палаты, и изъ сихъ послѣднихъ въ Правительствующій Сенатъ, вмѣсто платимыхъ нынѣ аппелляціонныхъ пошлинъ 12 рублей, взыскивать впредь: по Гражданской Палатѣ 15 рублей, а по Департаментамъ Правительствующаго Сената 25 рублей. 2) Деньги сіи должны быть представляемы тяжущимися вмѣстѣ съ аппелляціонными просьбами. 3) Люди отыскивающіе свободу, и тѣ, кои, по возложенной на нихъ должности, обязаны брать аппелляціи, отъ таковаго взысканія освобождаются. 4) По уголовнымъ дѣламъ таковой добавочной пошлины не требовать, оставя положенные при подачѣ отзывовъ 12 рублей на прежнемъ основаніи, и 5) Затѣмъ прежде установленное взысканіе вѣсовыхъ денегъ за отправленіе всѣхъ дѣлъ прекратить. Правительствующій Сенатъ не оставитъ учинить распоряженіе къ приведенію сего въ надлежащее исполненіе."

— Предсѣдатель 1-го Департамента Московской Палаты Гражданскаго Суда, Статскій Совѣтникъ *Смирновъ*, Всемилостивѣйше пожалованъ въ Дѣйствительные Статскіе Совѣтники.

— Состоящему при Начальникѣ Главнаго Морскаго Штаба Его Императорскаго Величества по особымъ порученіямъ, Статскому Совѣтнику *Бахтину*, Высочайше повелѣно быть въ должности Управляющаго дѣлами Комитета Министровъ. (*С. В.*)

По указу Его Императорскаго Величества, Правительствующій Сенатъ слушали представленіе Г-на Министра Финансовъ, что Владимірская Казенная Палата, донося Министерству Финансовъ, что многіе вольноотпущенные и отсужденные доселѣ не показаны въ 8-й ревизіи, частію потому, что дѣла о нихъ, за собираніемъ свѣденій отъ другихъ мѣстъ, получили окончаніе при истеченіи дополнительнаго срока подачи ревизскихъ сказокъ, частію потому, что, по множеству поступившихъ и поступающихъ отъ нихъ просьбъ и за недоставленіемъ отъ судебныхъ мѣстъ свѣдѣній и заключеній, они еще не могли быть причислены, испрашиваетъ разрѣшенія: какъ поступить съ упомянутыми людьми при пріемѣ отъ нихъ сказокъ. Г. Министръ Финансовъ, пріемля во уваженіе, что Правительствующій Сенатъ указомъ отъ 13-го минувшаго Августа предписалъ уже принимать, безъ взысканія пени, сказки за вольноотпущенныхъ и другаго званія людей, кои вошли въ Казенную Палату съ просьбами о причисленіи ихъ къ городамъ и селеніямъ, до истеченія первоначальнаго срока подачи сказокъ и о причисленіи коихъ учинено распоряженіе уже послѣ онаго, полагаетъ сообразно сему, за тѣхъ изъ означенныхъ людей, о причисленіи коихъ просьбы поданы послѣ 1-го Мая, дѣла же получили окончаніе послѣ 1-го Августа, взыскивать при пріемѣ отъ нихъ сказокъ рублевую пеню; отъ тѣхъ же, кои таковыя просьбы подали послѣ 1-го Августа, но до прибытія на мѣсто Чиновниковъ для повѣрки, принимать сказки со взысканіемъ трехъ-рублевой пени; о чемъ и представляетъ на благоразсмотрѣніе Правительствующаго Сената. Приказали: Находя вышеизъясненное мнѣніе Г. Министра Финансовъ правильнымъ и съ силою Высочайше утвержденныхъ 16-го Іюня 1833 года правилъ для производства 8-й ревизіи сообразнымъ, Правительствующій Сенатъ согласно оному полагаетъ: съ тѣхъ вольноотпущенныхъ и другаго званія людей, обязанныхъ при ревизіи избрать родъ жизни, которые о причисленіи ихъ къ городамъ и селеніямъ подали просьбы послѣ истеченія первоначальнаго, но до окончанія еще дополнительнаго срока, на подачу ревизскихъ сказокъ назначеннаго, взыскивать, при учиненіи распоряженія о причисленіи ихъ въ избираемое ими состояніе, рублевую пеню, а съ тѣхъ изъ нихъ, которые подали просьбы послѣ окончательнаго срока, но прежде при-

Dzierożyński i byli Powiatowi Chorążowie: Mińskiey Gubernii Borysowski Kajetan *Baczyzmalski* i teyże Gubernii Bobruyski Tomasz *Monkiewicz*. (*G. S.*)

W Naywyższym ukazie, danym Rządzącemu Senatowi d. 12 Grudnia 1834 r. wyrażono; ,,Dla wynadgrodzenia wydatków za przesyłanie pocztą korrespondencyi mieysc i Osób Urzędowych w prywatnych sprawach, postanowiono było: pakiety z rzeczy próśb ludzi prywatnych i appellacyyne sprawy przyymować na pocztę nie inaczey, jak za opłatą podwóynych wagowych pieniędzy. Dla różnych trudności, przez czas w dopełnianiu tego śrzodka udowodnionych, Uznaliśmy dogodnieyszém, zgodnie z opinią Rady Państwa, w zamian pieniędzy wagowych, powiększyć pobierane, na osnowie ukazow 1794 Czerwca 23 i 1799 Kwietnia 16 appellacyyne poszliny, i na skutek tego Rozkazujemy: 1) Od wszystkich próśb appellacyynych w sprawach cywilnych, przenoszonych z Instancyi Niższych do Izb Cywilnych, a z tych ostatnich do Rządzącego Senatu, zamiast opłacanych teraz appellacyynych poszlin 12 rubli, pobierać odtąd: w Izbie Cywilney 15 rubli, a w Departamentach Rządzącego Senatu 25 rubli. 2) Pieniądze te powinny bydź składane przez rozprawiających się razem z prośbami appellacyynemi. 3) Ludzie, odzyskujący wolność, i ci, którzy, podług włożonego na nich obowiązku, powinni zakładać apellacye, od takowego uzyskiwania są wolni. 4) W Sprawach Kryminalnych tey dodatkowey poszliny nie wymagać, zostawiwszy ustanowione przy podaniu odezw 12 rubli na dawnieyszey osnowie. i 5) Zatém dawniey ustanowionego pobierania wagowych pieniędzy za wysyłanie wszystkich spraw poprzestać. Rządzący Senat nie zaniecha uczynić rozporządzenia około doprowadzenia tego do należytego wykonania."

— Prezydent 1go Departamentu Moskiewskiey Izby Sądu Cywilnego, Radca Stanu *Smirnow*, Nayłaskawiey wyniesiony na Rzeczywistego Radcę Stanu.

— Zostającemu przy Naczelniku Głównego Sztabu Morskiego Jego Cesarskiey Mości do osobnych poleceń Radcy Stanu *Bachtinowi*, Naywyżey rozkazano bydź w obowiązku Zarządzającego Sprawami Komitetu Ministrów. (*P. P.*)

Wedle Ukazu Jego Cesarskiey Mości, Rządzący Senat słuchali przedstawienia P. Ministra Skarbu, że Włodzimierska Skarbowa Izba, donosząc Ministeryum Skarbu, że wiele udarowanych wolnością i odsądzonych dotąd nie podani w 8mey rewizyi, częścią dla tego, że sprawy o nich, przez zbieranie wiadomości z innych mieysc, zostały ukończone przy upłynieniu dodatkowego terminu podania rewizyynych skazek, częścią dla tego, że przez wielość weszłych i wchodzących od nich próśb i za niedostawieniem od mieysc Sądowych wiadomości i postanowień, nie mogli oni jeszcze bydź dołączonemi, prosi rozwiązania: jak postąpić ze wspomnionemi ludźmi przy przyjęciu od nich skazek. P. Minister Skarbu, zważając, że Rządzący Senat przez ukaz pod 13 ominionego Augusta już przepisał przyymować, bez uzyskiwania peny, skazki za udarowanych wolnością i innego stanu ludzi, którzy weszli do Skarbowey Izby z prośbami o przyłączeniu ich do miast i wsi przed upłynieniem pierwszego terminu podania skazek i o przyłączeniu których uczyniono już rozporządzenie po terminie, mniema zgodnie z tém, za tych z wyrażonych ludzi, o przyłączeniu których podane prośby po 1 Maja, sprawy zaś zostały ukończone po 1 Augusta, uzyskiwać przy przyjęciu od nich skazek rublową penę, od tych zaś, którzy takowe prośby podali po 1 Augusta, lecz do przybycia na mieysce Urzędników dla sprawdzenia, przyymować skazki z uzyskaniem trzy rublowey peny; o czém i przedstawia na rozpatrzenie Rządzącemu Senatowi. Rozkazali: Znaydując wyżey opisaną opinią P. Ministra Skarbu prawną i z mocę Naywyżey utwierdzonych 16 Czerwca 1833 roku prawideł dla odbywania 8 Rewizyi zgodną, Rządzący Senat zgodnie z nią postanawia: od tych udarowanych wolnością i innego stanu ludzi, obowiązanych przy rewizyi obrać rodzay życia, którzy o dołączeniu ich do miast i wsi podali prośby po upłynieniu pierwszego, lecz przed skończeniem się jeszcze dodatkowego terminu, na podanie rewizyynych skazek naznaczonego, uzyskiwać, przy uczynieniu rozporządzenia o dołączeniu ich do obranego przez nich stanu, rublową penę, od tych zaś z nich, którzy podali prośby po ostatecznym terminie, lecz przed przybyciem na mieysce wyznaczonych przez Zwierzchność Gubernialną Urzędników, dla wyszukania niezapisanych, trzy rublową penę, i o tém, jak Włodzimierskiey Skarbowey Izbie, na rozwiązanie jey zapytania, tak i innym Skar-

бытія на мѣсто отряженныхъ Губернскимъ Начальствомъ Чиновниковъ для изысканія прописныхъ, трехъ-рублевую пеню; и о томъ какъ Владимірской Казенной Палатѣ, въ разрѣшеніе ея вопроса, такъ и прочимъ Казеннымъ Палатамъ, для единообразнаго поступленія, предписать указами, каковыми дать знать всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ и увѣдомить Гг. Министровъ: Финансовъ и Внутреннихъ Дѣлъ, во всѣ же Департаменты Правительствующаго Сената сообщить вѣденія. Декабря 27-го дня 1834 года. (По 1-му Департаменту. (*С. В.*)

Одесса, 21-го Декабря.

Морская торговля въ Средиземномъ море находится въ бездѣйствіи: значительное количество судовъ различныхъ націй, стоятъ въ Константинополѣ разснащенными и ежедневно продаются по самымъ низкимъ цѣнамъ; большая часть изъ нихъ суть Австрійскія и Греческія.

— Здѣсь получено извѣстіе, что въ слѣдствіе блокады, объявленной новымъ Триполійскимъ Пашею, жители мятежныхъ селеній также объявили въ блокадномъ положеніи всѣ берега, незанятые ими и не подпускаютъ туда ни одного судна на пушечный выстрѣлъ. (*О. В.*)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пруссія.

Берлинъ, 13-го Января.

Здѣсь много говорятъ о собраніи лѣтомъ войскъ нашихъ въ лагерь для военныхъ маневровъ; въ *Силезіи* и *Познани* занимаются уже нужными къ тому приготовленіями. (*G. C.*)

Австрія.

Вѣна, 1-го Января.

Извѣстіе о возмущеніи Албанцевъ оффиціально еще не подтвердилось.

— Е. К. В. Наслѣдникъ Баварскій все еще здѣсь проживаетъ. Онъ теперь совершенно здоровъ и кажется Вѣна ему понравилась.

— Слышно, что будущею весною войска соберутся въ лагерь подъ Брюнномъ, въ чемъ однакожъ достовѣрности не имѣемъ.

Тріестъ, 3-го Января.

Новѣйшія извѣстія изъ Александріи сообщены приватными письмами отъ 20-го Декабря. Изъ нихъ видимъ, что въ семъ городѣ, постигнутомъ моровою язвою не произошло благопріятной перемѣны; напротивъ того она усиливается и проникаетъ въ средину страны. Относительно политическихъ дѣлъ въ сихъ письмахъ, съ нѣкоторою точностію упоминается о прекращеніи главнѣйшихъ недоразумѣній между Портою и Вице-Королемъ. По симъ извѣстіямъ будто бы Ибрагимъ Паша, по приказанію своего отца, хотѣлъ оставить область Орфы, которой несправедливое владѣніе было важнѣйшею жалобою Порты. (*G. C.*)

Великобританія и Ирландія.

Лондонъ, 2-го Января.

Безызвѣстность относительно Ирландскихъ дѣлъ (говоритъ Courrier) доходитъ въ Англіи до невѣроятности. Большая часть думаетъ, что ежели бы не было *О'Коннеля* и его приверженцовъ, то тотчасъ бы прекратились смятенія. Однакожъ столь же чрезвычайные безпорядки, какъ и нынѣ, были и до *О'Коннеля*, а потому и послѣ него они будутъ, если не перемѣнятся отношенія сего края. Не *О'Коннель* произвелъ смятеніе, но смятеніе произвело *О'Коннеля*.

5-го Января.

Лордъ *Руссель*, принявшій недавно за правило смотрѣть на средства, а не на лица, перемѣнилъ теперь свой образъ мыслей и идетъ противу новыхъ Министровъ.

— Г-нъ *Голманъ*, совершенно потерявшій зрѣніе, издалъ недавно вторую часть путешествія своего около свѣта: въ 1-й части описываетъ онъ приключенія свои во время путешествія своего къ западнымъ берегамъ Африки и Южной Америки; во 2-й сообщаетъ наблюденія свои, сдѣланныя въ Бразиліи, Южной Африкѣ, также на островахъ Св: *Маврикія* и *Мадагаскарѣ*.

6-го Января.

Князь *Кумберландъ* прибылъ сюда въ Субботу вечеромъ. Ему сопутствуютъ Капитанъ *Сладе* и Г-нъ *Голмесъ*.

— Князь *Лейхтенбергскій*, котораго завтра ожидаютъ, пробудетъ нѣсколько времени въ Лондонѣ, гдѣ уже наняты для него въ *Кларендонѣ* покои.

— Новый Лордъ, Намѣстникъ Ирландіи, Графъ *Гадингтонъ* выѣхалъ въ Субботу въ Дублинъ.

bowym Izbom, dla jednakowego postąpienia, przepisać przez ukazy, i również przez ukazy dadź wiedzieć wszystkim Rządom Gubernialnym i uwiadomić PP. Ministrów: Skarbu i Spraw Wewnętrznych, do wszystkich zaś Departamentów Rządzącego Senatu przesłać uwiadomienia. Grudnia 27 dnia 1834 roku. (z 1go Departamentu).

Odessa, dnia 21 Grudnia.

Morski handel na Morzu-Srzódziemném zostaje w bezczynności: znaczna liczba okrętów różnych Narodów stoi w Konstantynopolu rozbrojona i codzień przedawane bywają za ceny bardzo nizkie; powiększey części są to okręty Austryackie i Greckie.

— Otrzymano tu wiadomość, że skutkiem blokady, ogłoszoney przez nowego Baszę Trypolu, mieszkańcy zbuntowanych osad ogłosili także w stanie oblężenia wszystkie brzegi, przez nich niezajęte, i nie dopuszczają tam żadnego okrętu na wystrzał działowy. (*G. O.*)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Prussy.

Berlin, dnia 13 Stycznia.

Mówią tu wiele o zebraniu woyska naszego na przyszłe lato do obozów, dla ćwiczeń w obrótach woiennych. W Szląsku i w Poznańskiém zaczęto już nawet czynić stosowne ku temu przygotowania. (*G. C.*)

Austrya.

Wiedeń, dnia 1 Stycznia.

Wiadomość o powstaniu Albanczyków, nie potwierdziła się jeszcze w sposób urzędowy.

— J. K. W. Królewicz Następca Tronu Bawarskiego, bawi tu jeszcze. Jest on teraz zupełnie zdrów i zdaje się, że sobie upodobał w Wiedniu.

— Słychać, że na przyszłą wiosnę zbierze się woysko do obozu pod *Brynem*. W tey mierze nie mamy dotąd nic pewnego.

Triest, 3go Stycznia.

Naynowsze doniesienia z Alexandryi, otrzymane w listach prywatnych, są daty 20 Grudnia. Dowiadujemy się z nich, że w stanie zdrowia tego miasta, zarazą morową dotkniętego, nie zaszła żadna pomyślna zmiana; i owszem złe się pogorsza i szerzyć zaczyna w głąb kraju. Co do interessów politycznych, wynurzono się w tychże listach z większą nieco pewnością, donosząc o załatwieniu głównieyszych punktów nieporozumień, jakie między Portą a Vice-Królem zachodziły. Według tego, miał już Ibrahim Pasza w skutek rozkazów oyca swojego, opuścić obwód *Orfy*, którego nieprawne posiadanie, było jedném z nayważnieyszych żażaleń Porty. (*G. C.*)

Wielka Brytania i Irlandya.

Londyn, dnia 2 Stycznia.

Niewiadomość względem spraw Irlandzkich, (powiada *Courrier*) jest w Anglii tak wielka, że trudno jest temu uwierzyć. Większa częś osób zdaje się mniemać, iż gdyby nie było *O'Connela* i jego stronników, poruszenia ustałyby natychmiast. A przecież poruszenie w Irlandyi było przed *O'Connelem* równie silne, jak jest teraz i zostanie takiém w tenczas jeszcze, gdy już *O'Connela* nie będzie, jeżeli tylko nie zmienią się stosunki kraju tego. Nie *O'Connel* stworzył poruszenie, ale poruszenie stworzyło *O'Connela*.

Dnia 5.

Lord *Russel*, który niedawno przyjął za zasadę, baczyć na środki, nie na osoby, zmienił teraz swóy sposób myślenia i występuje przeciwko nowym Ministrom.

— Pan *Holman*, który zupełnie stracił wzrok, wydał niedawno drugą część swojey *Podróży około świata*. W pierwszey części opisuje wypadki podróży swojey do zachodnich brzegów Afryki i Południowey Ameryki; w drugiey umieszcza postrzeżenia swoje w Brazylii, Południowey Afryce, oraz na wyspach *S. Maurycego* i *Madagaskarze*.

Dnia 6.

Xiąże *Kumberland* przybył tu w sobotę wieczorem. Towarzyszy mu Kapitan *Slade* i Pan *Holmes*.

— Xiąże *Leuchtenbergski*, którego się spodziewają pojutrze, zatrzyma się nieco w Londynie, gdzie już najęto dla niego pokoje w *Clarendon*.

— Nowy Lord Namiestnik Irlandyi, Hr. *Haddington* wyjechał w sobotę do *Dublina*.

— Вчерашняго дня начались новые выборы, на кои обращено все вниманіе публики. Всѣ журналы наполнены замѣчаніями и отзывами, относящимися къ онымъ. Уже извѣстно 21 выборъ, изъ коихъ журналы: 7 называютъ принадлежащими къ партіи Тори, 12 къ партіи Реформистовъ, а 2 сомнительныхъ.

— Говорятъ, что Сиръ Филиппъ *Сидней*, одинъ изъ зятьевъ Короля, возведенъ будетъ въ достоинство Пера подъ именемъ Лорда *Дудлея* и *Лейчестера*.

— Здоровье Г-жи *Ковлей* ежедневно поправляется; супругъ ея приготовляется къ отъѣзду на посольство въ Парижъ.

— Говорятъ, что Князь *Ричмондъ*, по желанію Короля, получитъ внѣ Англіи выгодное мѣсто. Онъ имѣетъ 10-хъ дѣтей.

— По донесеніямъ изъ Ньюварка, Сутварка, Вильтона, Гиле, Вальнигфорда, Вельса, Вестбури, Банбури, Арунделя, и изъ другихъ мѣстъ, въ коихъ кончены выборы, почти вездѣ избраны прежніе представители; трое только было новыхъ; изъ коихъ одинъ министеріальный. Изъ числа избранныхъ въ другой разъ извѣстнѣйшіе приверженцы реформы суть: *Гарвей*, *Майорибанксъ*, *Лей*, *Танкредъ*, Лордъ *Стуартъ*. *Гобгузъ*, *Фергузонъ*; изъ министеріальныхъ же *Фремантль* и *Гладстоне*. Вообще 15 оппозиціонныхъ, а 9 только министеріальныхъ. Въ Сити, или въ старомъ Лондонѣ, сегодня еще до 2 часовъ по полудни не кончена балатировка; до сего времени большинство шаровъ было на сторонѣ оппозиціи.

— *Standard*, Веллингтоновскій Журналъ, и потому признаваемый полуоффиціальнымъ, говоритъ въ послѣднемъ своемъ Нумерѣ: „Не станемъ утверждать, что жребій Англійской Монархіи неизбѣжно зависитъ отъ послѣдствій нынѣшнихъ выборовъ; ибо мы увѣрены, что для добраго и патріотическаго Короля, подкрѣпляемаго доброю и патріотическою администраціею, было бы обязанностію охранять народъ отъ собственныхъ его заблужденій; *и въ случаѣ крайности, безпрестанно къ нему относиться, о новомъ составѣ нижняго Парламента*. Хотя мы несомнительно полагаемся на преимущества, предоставленныя Королю, льстясь надеждою, что онъ не дойдетъ до сей крайности, если бы уже не было другаго средства; однакожъ мы принуждены предъувѣдомить народъ: *что ежели, при посредствѣ Королевскихъ и своихъ собственныхъ преимуществъ, не изберетъ онъ сохранительнаго большинства*: тогда одно только чистосердечное раскаяніе при дальнѣйшихъ способахъ, какіе представятся Королю, можетъ спасти народъ отъ потрясенія, ужаснѣйшаго, нежели когда какой либо другой народъ оному подвергался.“ Оппозиціонные журналы чрезвычайно возстаютъ противу сей статьи. Одни почитаютъ оную за угрозу, дабы принудить избирателей, дѣйствовать въ духѣ министеріальномъ; другіе усматриваютъ въ оной явное сознаніе безнадежности на успѣхъ выборовъ при самомъ началѣ оныхъ.

6-го Января ввечеру.

Балатированье въ Сити еще не кончено; понынѣ только двѣ трети избирателей положили шары. Большинство голосовъ на сторонѣ оппозиціи такъ, что наинизшій Кандидатъ реформистовъ имѣлъ болѣе 1,000 шаровъ, нежели щастливѣйшій изъ партіи Тори. Въ приходѣ *Марилебонѣ* и *Сутваркѣ* удержались прежніе представители, самые радикалы, т. е. Сиръ Самуель *Валлей* и Ганри *Лейтонъ Бульверъ* съ перваго, а Г-нъ *Гарвей* съ другаго мѣста.

7-го Января.

Газета Times доноситъ, что въ Лондонѣ ожидаютъ прибытія Г-на *Зуйленъ ванъ Ніевельтъ*, Пленипотента Голландскаго при Конференціи 1832 года. Неизвѣстно, въ какомъ званіи онъ сюда пріѣдетъ; между тѣмъ разошлась вѣсть, что Голландскій Король нынѣшнему Министерству сообщилъ объясненія, относительно послѣдняго прекращенія недоразумій съ Бельгіею.

— Вообще изъ извѣстныхъ понынѣ выборовъ, Министерство считаетъ 11, а оппозиція 17 Членовъ новаго Парламента.

— Times донося о выборѣ Гг. *Гарвея* и *Гумфера* въ *Сутваркѣ*, упорныхъ радикалистовъ, восклицаетъ: „*Si sic omnes*, ежели и далѣе такъ пойдетъ, дни Монархіи Англійской изочтены.

9-го Января.

Бывшій донынѣ Повѣреннымъ въ дѣлахъ Французскихъ при нынѣшнемъ Дворѣ, Г-нъ *Бакуръ*, на сихъ дняхъ выѣхалъ въ Парижъ. (*G. C.*)

— По составленіи новаго Министерства, сообщаемъ списокъ всѣхъ Членовъ Кабинета и другихъ государственныхъ сановниковъ, непринадлежащихъ къ Кабинету въ тѣсномъ смыслѣ, но входящихъ въ составъ государственнаго управленія: 1) Кабинет-

— Dnia wczorayszego rozpoczęły się już nowe wybory. Cała uwaga powszechności na nie tylko zwrócona. Wszystkie dzienniki zapełnione są uwagami i odezwami, dotyczącemi tychże. Wiadomych już wyborów jest 21, między któremi wymieniają dzienniki 7 czysto Torysowskich, 12 czysto Reformistowskich, a 2 wątpliwych.

— Mówią, że Sir Filip *Sidney*, jeden z zięciów Króla, będzie wyniesiony na godność Para, pod imieniem Lorda *Dudley* i *Leicester*.

— Zdrowie Pani *Cowley* polepsza się codziennie: jey małżonek czyni już przygotowania do odjazdu do Paryża, gdzie posłować będzie.

— Mówią, że, stosownie do życzenia Króla, Xiąże *Richmond* otrzyma korzystny urząd wewnątrz Anglii. Ma on dziesięcioro dzieci.

— Podług doniesień z Newark, Soutwark, Wilton, Hylhe, Walnigford, Wells, Westbury, Banbury, Arundel i z innych mieysc, gdzie się ukończyły wybory, prawie wszędzie obrano dawnieyszych reprezentantów; trzech tylko nowych, między któremi jeden ministeryalny. Pomiędzy wybranemi powtórnie, znakomitsi stronnicy reformy są: *Harwey*, *Majoribanks*, *Lee*, *Tancred*, Lord *Stuart*, *Hobhouse*, *Fergusson*; z ministeryalnych zaś: *Fremantle* i *Gladstone*. W ogólności 15 oppozycyynych, a tylko 9 ministeryalnych. W *City*, czyli w starém mieście Londynu, jeszcze do 2giey z południa dnia dzisieyszego, nie było skończone głosowanie. Aż dotąd większość kresek była na stronie oppozycyi.

— *Standard*, dziennik Wellingtonowski, i dla tego za półurzędowy uważany, powiada w ostatnim numerze swoim: „Nie będziemy utrzymywać, że los Monarchii angielskiey, zależy bezwzględnie od wypadku teraznieyszych wyborów; ponieważ jesteśmy przekonani, iż dla dobrego i patryotycznego Króla, wspieranego przez dobrą i patryotyczną administracyą, byłoby obowiązkiem zasłaniać ludność kraju od skutków własnego jey błędu; *a w razie ostatecznym, odwoływać się do niey raz po raz, o coraz nowy skład Izby Niższey*. Lubo polegamy z ufnością na prerogatywie, jaka służy Królowi, i cieszemy się nadzieją, że będzie w stanie uniknąć tey ostateczności, gdyby już innego nie było śrzodka, wypada nam wszelako zapowiedzieć ludności: *iż jeżeli za pośrzednictwem Królewskiey i swojey własney prerogatywy nie wybierze zachowawczey większości*, natenczas żal tylko szczery przy dalszey sposobności, jaką jey Król nastręczy, potrafi ją uchronić od wstrząśnienia, okropnieyszego, niż każde inne, jakiém tylko narod jaki nawiedzony bydź może.“ Dzienniki oppozycyyne powstają mocno przeciwko powyższemu artykułowi. Jedne uważają takowy za groźbę, zmuszającą wyborców do głosowania w duchu ministeryalnym, drugie widzą w nim otwarte wyznanie niepewności, względem dobrego skutku wyborów, zaraz na samym wstępie rozpoczęcia tychże.

Dnia 6go wieczorem.

Głosowanie w *City* jeszcze się nie ukończyło; dopiero dwie trzecie części głosujących, złożyło wota swoje. Większość jest na stronie oppozycyyney, tak dalece, że nayniżey stojący kandydat reformistów, miał 1,000 kresek więcey, aniżeli nayszczęśliwszy z pomiędzy Torysów. W parafii *Marylebone* i *Southwark*, utrzymali się dawnieysi reprezentanci, sami radykaliści, to jest: Sir Samuel *Whalley* i Pan Henry *Lytton Bulwer*, z pierwszego, a P. *Harwey* z drugiego mieysca.

Dnia 7.

Gazeta *Times* donosi o spodziewaném przybyciu do Londynu P. *Zuylen van Nyevelt*, Pełnomocnika Hollenderskiego przy Konferencyi 1832 r. Niewiadomo jeszcze, w jakim on tu charakterze przybędzie, rozchodzi się atoli wiadomość, że Król Hollenderski, zrobił już teraznieyszemu Ministeryum udzielenia, względem ostatecznego załatwienia nieporozumień z Belgią.

— W ogóle, podług wiadomych po dziś dzień wyborów, liczy już Ministeryum 11, a oppozycya 17 Członków nowego Parlamentu.

— *Timns*, donosząc o wyborze PP. *Harvey* i *Humphry* w *Southwark*, bezwzględnych radykalistów, powiada z wykrzyknieniem: „*Si sic omnes*, jeżeli daley tak póydzie, dni więc monarchii angielskiey są już policzone!“

Dnia 9.

Dotychczasowy Sprawujący interessa Francuzkie przy tuteyszym dworze, Pan *Bacourt*, wyjechał w tych dniach do Paryża. (*G. C.*)

— Gdy teraz nowe Ministeryum jest zupełnie urządzone, następujący więc spis wszystkich Członków Gabinetu i innych znakomitych urzędników krajowych, niebędących wprawdzie Członkami Gabinetu, lecz należących do administracyi, będzie interessującym: 1)

ные Министры: Лордъ *Линдгурстъ*, Великій Лордъ-Канцлеръ; Сиръ Робертъ *Пиль*, Первый Лордъ и Канцлеръ Казначейства; Графъ *Рослинъ*, Лордъ-Президентъ Тайнаго Совѣта; Лордъ *Варнклейфъ*, Великій Хранитель Печати; Г. *Чарсъ Виннъ*, Канцлеръ Ланкастерскаго Герцогства; Герцогъ *Веллингтонъ*, Статсъ-Секретарь Иностранныхъ Дѣлъ; Графъ *Абердинъ*, Статсъ-Секретарь Колоній; Г. *Гульборнъ*, Статсъ-Секретарь Внутреннихъ Дѣлъ; Графъ *де Грей*, Первый Лордъ Адмиралтейства; Лордъ *Элленборо*, Президентъ Остъ-Индійскаго Контроля; Сиръ *Эдвардъ Нетбулль*, Генералъ Казначей Армій; Лордъ *Мериборо*, Генералъ Почмейстеръ. 2) Высшіе Чиновники, не присутствующіе въ Кабинетѣ: Герцогъ *Норфолькскій*, Лордъ-Маршалъ, (должность сія наслѣдственна, и остается въ фамиліи *Норфолькъ*); Графъ *Роденъ*, Лордъ-Стюардъ Королевскаго Двора; Графъ *Жерсей*, Лордъ-Камергеръ; Г. Александръ *Берингъ*, Президентъ Коммерческой Палаты и Монетнаго Двора; Г. Фр. *Поллокъ*, Генералъ-Прокуроръ; Сиръ *Вилліамъ Фоллетъ*, Генералъ-Фискалъ; Сиръ Томасъ *Денменнъ*, Лордъ Главный Судья *Кингсъ-Бенча*; Сиръ Н. Тиндаль, Лордъ Главный Судья *Коммонъ-Плиса*; Сиръ Дж. *Скарлетъ*, Президентъ Казначейскаго Суда; Сиръ *Ланселотъ Шадвелль*, Вице-Канцлеръ; Г. *Геррисъ*, Военный Секретарь; Герцогъ *Дорсетскій*, Оберъ-Шталмейстеръ; *Виконтъ Лаутеръ*, Вице-Президентъ Коммерческой Палаты и Казначей по Морскому Вѣдомству; Сиръ Дж. *Бекетъ*, Генералъ-Адвокатъ; Лордъ *Гилль*, Главнокомандующій сухопутными войсками; Сиръ Дж. *Клеркъ* и Сиръ Т. *Фриментль*, Секретари Казначейства; Лордъ *Гранвилль Соммерсетъ*, Первый Коммиссаръ по Лѣсному Вѣдомству; Графъ *Гаддингтонъ*, Лордъ-Намѣстникъ Ирландіи; Сиръ Г. *Гардингъ*, Первый Секретарь Лорда Намѣстника Ирландіи; Графъ *Веруламскій*, Графъ *Шефильдскій* и Виконтъ *Сидней*, Каммергеры Короля; Генералъ-Маіоръ *Витлей*, Казначей Короля; Сиръ Дж. *Муррей*, Генералъ-Фельдцейхмейстеръ; Сиръ Дж. *Сугденъ*; Лордъ-Канцлеръ Ирландіи; Генералъ-Лейтенантъ Сиръ Р. Г. *Виванъ*, Начальникъ военныхъ силъ въ Ирландіи; Сиръ *Вилліамъ Ре* (*Rae*), Лордъ-Адвокатъ Шотландіи. (*Свѣ. Пч.*)

Франція.

Парижъ, 3-го Января.

Испанія, совѣщанія разныхъ Палатъ, холера въ *Марсели*, словомъ все, что обыкновенно занимаетъ здѣшнюю публику, должно теперь уступить мѣсто важному вопросу: что сдѣлается съ Англійскимъ Министерствомъ? Удержится ли оно? а въ противномъ случаѣ, кѣмъ замѣнено будетъ: Вигами ли, или примирившимися Министрами? Въ сихъ двухъ вопросахъ заключается тысяча другихъ, но сдѣшняя публика привыкла останавливаться на сей разъ только надъ этимъ.

— Князь *Талейранъ* выздоровливаетъ; быть можетъ, что онъ будетъ Президентомъ Совѣта Министровъ.

— *Gal. Messager* назначаетъ слѣдующее содержаніе оппозиціонной партіи въ Палатѣ Депутатовъ. Легитимисты: партія *Беррьера* 20, *Ламартина* 5; Республиканская 3; партія *Лафита* 15; *Моегена* 8; *Одиллона-Баррота*, *Бодо*, *Комта* и *Исамберта* 30, средняя партія: *Дюпена* и *Этьена* 25; *Созети*, *Жанвьера*, *Пассы* 15; а посему оппозиція имѣетъ вообще 120, а иногда 150 голосовъ. Все прочее составляетъ Министерскую партію, кромѣ небольшаго числа Членовъ, кои любя бережливость, иногда подаютъ голоса противу Министровъ, въ предметахъ, относящихся до казны. (*G. C.*)

9-го Января.

Вчерашній Мониторъ въ оффиціальномъ отдѣленіи извѣщаетъ, что Король склонился на просьбу Князя *Талейрана* объ увольненіи его, назначивъ Генерала Лейтенанта Графа *Себастіани* своимъ Посланникомъ въ Лондонѣ. Въ неоффиціальной же части помѣщена слѣдующая переписка между Княземъ *Талейраномъ* и Министромъ Иностранныхъ Дѣлъ:

„Господинъ Министръ! Когда довѣренность Короля воззвала меня за 4 предъ симъ года на мѣсто Посланника въ Лондонѣ, самая трудность сего порученія заставила меня повиноваться. Уповаю, что я исполнилъ оное съ пользою для Франціи и Монарха, два предмета, кои я всегда предпочиталъ всему, и кои тѣсно соединены въ моихъ мысляхъ.“

„Въ продолженіе сихъ 4 лѣтъ сохраненіе всеобщаго мира дозволило намъ облегчить всѣ наши сношенія; осиротѣвшая политика наша соединилась съ политикою другихъ народовъ; она принята, оцѣнена и почтена всѣми благомыслящими.“

„Содѣйствіе, пріобрѣтенное нами со стороны Англіи, не стоило намъ ни независимости нашей, ни на-

Ministrowie Gabinetowi: Lord Wielki Kanclerz, Lord *Lyndhurst*; Pierwszy Lord Skarbu i Kanclerz Izby Skarbowey, Sir Robert *Peel*; Lord Prezes Tayney Rady, Hrabia *Rosslyn*; Wielki Pieczętarz, Lord *Wharncliffe*; Kanclerz Xięztwa *Lancaster*, P. Charles *Wynn*; Sekretarz Stanu do spraw zagranicznych, Xiąże *Wellington*; Sekretarz Stanu do osad, Hrabia *Aberdeen*; Sekretarz Stanu do spraw wewnętrznych, P. *Goulbourn*; 1szy Lord admiralicyi, Hrabia *de Grey*; Prezes kontroli Wschodnio-Indyyskiey, Lord *Ellenborough*; Płatnik Jeneralny woyska, Sir Edward *Knathbull*; Pocztmistrz Jeneralny, Lord *Maryborough*. 2) Wielcy Urzędnicy Państwa, nie będący Członkami Gabinetu: Lord Marszałek, Xiąże *Norfolk*, (ten urząd jest dziedziczny; zostaje zawsze przy rodzinie *Norfolk*); Lord-Steward domu Królewskiego, Hrabia *Roden*; Lord Szambellan, Hrabia *Jersey*; Prezes Izby Handlowey i Naczelnik mennic, P. Alexander *Baring*; Prokurator Jeneralny, P. Fryderyk *Pollock*; Fiskał Jeneralny Sir *William Follet*; Lord 1szy Sędzia Ławy Królewskiey, Sir Tomasz *Denman*; Lord 1szy Sędzia *of the commun pleas*, Sir N. C. *Tindal*; Prezes sądu Izby Skarbowey, Sir *James Scarlett*; Vice-Kanclerz Sir *Launcelot Shadwell*; Sekretarz woyny, P. *Herries*; Wielki Koniuszy, Xiąże *Dorset*; Vice-Prezes Izby handlowey i Skarbnik marynarki, Vice-Hrabia *Lowther*; Adwokat Jeneralny, Sir *John Becket*; Naczelny Wódz siły lądowey, Lord *Hill*; Sekretarze urzędu skarbowego, Sir George *Clerk* i Sir Thomas *Freemantle*; 1szy Kommissarz lasów, Lord *Granville Sommerset*; Lord Namiestnik Irlandyi, Hr. *Haddington*; 1szy Sekretarz Lorda Namiestnika Irlandyi, Sir Henryk *Hardinge*; Szambellanowie Królewscy: Hrabia *Verulam*, Hrabia *Sheffield* i Vice-Hrabia *Sydney*; Zachowawca szkatuły, Jenerał-Major *Wheatley*; Jenerał artylleryi, Sir George *Murray*; Lord Kanclerz Irlandyi, Sir Eward *Sugden*; Dowodzca siły zbroyney w Irlandyi, Jenerał Porucznik Sir R. H. *Vivian*; Lord Adwokat Szkocyi, Sir *William Rae*. (*P.P.*)

Francya.

Paryż, dnia 3 Stycznia.

Hiszpania, narady Izb różnych, cholera w Marsylii, słowem wszystko, co zwykle publiczność tuteyszą poruszało, musi teraz ustępować przed wielkiém pytaniem: co się stanie z Ministerstwem Angielskiém? Czy też potrafi się ono utrzymać? a w razie przeciwnym, przez kogo téż zastąpioném będzie: przez Wigów czyli téż przez Ministeryum sprzymierzone? W tych dwóch pytaniach mieści się tysiąc innych, ale tuteysza publiczność nawykła nad jedném się tylko na raz zastanawiać.

— Xiąże *Talleyrand* znacznie przychodzi do zdrowia; bydź może, iż zostanie Prezesem Rady Ministrów.

— *Gal. Messager* podaje następujący stosunek stronnictwa oppozycyynego w Izbie Deputowanych. *Legitymiści*: stronnictwo Berriera 20, Lamartina 5, *Republikanów* 3, Stronnictwo Lafitta 15, Mauguena 8, Odillona Barrota, Bandego, Contego i Isamberta 30. *Tiers-parti*: Dupin i Etienne 25, Sauzet, Janvier, Passy 15. Według tego więc, ma oppozycya w ogóle 120 głosów, a czasem 150. Z resztą jest cała Izba Ministeryalna, wyjąwszy małą liczbę Członków, którzy będąc przyjaciółmi oszczędności, czasem w przedmiotach Skarbowych przeciwko Ministrom głosują. (*Gaz. Codz.*)

Dnia 9.

Wczorayszy Monitor donosi w części urzędowey, iż Król przychylił się do prośby Xięcia *Talleyranda* o dymissyą, i Jenerała Porucznika Hrabiego *Sebastiani* mianował Ambassadorem swoim w Londynie. W części nieurzędowey umieszczona jest następująca korrespondencya między Xięciem *Talleyrandem* i Ministrem Spraw zagranicznych:

„Panie Ministrze! Gdy zaufanie Króla powołało mię przed czterma laty na Urząd Ambassadora w Londynie, sama trudność tego posłannictwa kazała mi bydź posłusznym. Mniémam, iż wypełniłem je z pożytkiem dla Francyi i Monarchy, dwóch interessów, którym zawsze dawałem pierwszeństwo, i które w myśli mojey są ściśle z sobą połączone.“

„W tych czterech latach, utrzymanie powszechnego pokoju, dozwoliło sprostować wszystkie nasze stosunki; polityka nasza, która była osieroconą, połączyła się z polityką innych Narodów; została od wszystkich dobrze myślących przyjętą, ocenioną i szanowaną.“

„Współdziałanie, jakie ze strony Anglii pozyskaliśmy, nie kosztowało nic, ani niepodległości na-

роднаго оскорбленія; и мы столько уважали права всѣхъ, и такъ откровенно дѣйствовали, что не токмо не возбуждали ни въ комъ подозрѣнія; но еще требовали отъ насъ ручательства противу духа пропаганды, наводящаго опасенія старой Европѣ. Столь удовлетворительныя происшествія дѣйствительно приписать надлежитъ одной только высокой мудрости Короля и быстротѣ его ума. Я непризнаю себѣ другой заслуги, какъ только ту, что прежде всѣхъ прочихъ постигъ глубокую мысль Короля, и возвѣстилъ ее всѣмъ тѣмъ, кои съ тѣхъ поръ удостовѣрились въ истиннѣ словъ моихъ."

„Нынѣ же, когда Европа знаетъ и прославляетъ Короля, и когда побѣждены всѣ главныя затрудненія; нынѣ, когда Англія равно какъ и мы чувствуетъ нужду во взаимномъ съ нами союзѣ и когда путь, коимъ должно шествовать, непремѣнно требуетъ, что бы при Кабинетѣ ея находился Дипломатъ позднѣйшихъ временъ, нежели я; нынѣ я думаю, что не нарушая преданности моей къ Королю и Франціи, могу всенижайше просить Его Величество принять прошеніе мое о увольненіи, возлагая на васъ, Господинъ Министръ, Ему оное представить."

„Преклонныя мои лѣта, и дряхлость, коихъ она естественнымъ слѣдствіемъ, спокойствіе, коего требуетъ моя старость, удобно объясняютъ сей поступокъ и совершенно его оправдывая, обязываютъ меня къ оному. Надѣюсь на праводушіе Короля, что Онъ того же мнѣнія. Примите и пр.

„*Валансе* 13-го Ноября 1834.

(подписано) Князь *Талейранъ*.

— Отвѣтъ ма письмо Князя *Таллейрана*.

„Князь! письмо Ваше къ Министру Иностранныхъ Дѣлъ, коимъ испрашиваете у Короля увольненія отъ должности Посланника въ Лондонѣ, имѣлъ я счастіе представить Его Величеству. Король долго не соглашался на Ваше требованіе. Будучи всегда одинакихъ мыслей съ Нимъ и съ Правительствомъ, Вы такъ мудро содѣйствовали твердости новой монархіи, доставленію политикѣ нашей вліянія и сохраненію мира Европы, что Его Величество, сначала не рѣшался лишить Франціи существенныхъ Вашихъ заслугъ и высокой опытности Вашей. Но чувствуя къ Вамъ привязанность и благодарность, послѣ столь великаго и долговременнаго поприща, Король не могъ долѣе противиться желанію Вашему, насладиться покоемъ, которое изъявляете Вы по причинѣ глубокой старости Вашей. Примите и проч. (под.) *Риньи*." Парижъ, 7-го Января 1835. (*D. P.*)

Италія.

Римъ, 18-го Декабря.

Уже съ давняго времени нѣкоторыя статьи церковнаго Конкордата съ Королевствомъ обѣихъ Сицилій подавали поводъ къ прѣніямъ; посему Папское Правительство предложило заключить новый, и увѣряютъ, что по сіе время оно вело переговоры съ наилучшимъ успѣхомъ, хотя конечно съ уступкою нѣкоторыхъ правъ, и что оно надѣется даже о соглашеніи касательно Беневента и Понте-Корво. Неаполитанское Министерство изъявило наилучшее расположеніе, и какъ увѣряютъ, на нѣкоторыя статьи уже дало свое слово, какъ вдругъ всѣ переговоры были прерваны. Папскій Нунцій въ Неаполѣ, Графъ *Ферретти*, который занимался оными, донося объ этомъ, требовалъ позволенія явиться лично, чтобы дать Папѣ отчетъ въ своихъ поступкахъ. Онъ пріѣхалъ вчера, и теперь съ нетерпѣніемъ ожидаютъ объясненія дѣла.

— Теперь занимаются сочиненіемъ Правительственнаго уложенія для церковной области; въ публикѣ опасаются, чтобы многія постановленія онаго не оказались противорѣчащими новому Гражданскому уложенію, и не подали повода къ перемѣнамъ.

— Кардиналъ *Джіюстиніани*, бывшій Нунціемъ въ Лиссабонѣ, откуда былъ высланъ Дономъ *Педро*, и жившій доселѣ въ Генуѣ, прибылъ въ Римъ. Онъ представлялся Папѣ, и потомъ принималъ поздравленія отъ духовенства, дворянства и дипломатовъ. Донъ Мигуэль также посѣтилъ его.

— Г-нъ *Уврар*ъ, извѣстный своею тяжбою въ Парижѣ при Карлѣ X, живетъ теперь здѣсь, и кажется намѣренъ искать въ Италіи занятій для промышленнаго духа своего.

— Правительство рѣшилось на покупку многихъ памятниковъ изъ собранія Этрурскихъ вазъ *Кампанари*, въ коемъ находятся двѣ знаменитыя вазы, представляющія: одна пѣснопѣніе Тамириса, а другая прощаніе Гектора. Г. Дюранъ, изъ Парижа извѣстный своими покупками, торгуетъ другое, значительное собраніе памятниковъ, вырытыхъ въ Вольчентинскихъ гробницахъ. — Во многихъ мѣстахъ начали вновь отрывать древности. (*Спб. В.*)

---

szey, ani czułości narodowey; t. k dalece szanowaliśmy prawa wszystkich, i tak otwarcie działaliśmy, iż, bez wzbudzenia nieufności, żądają owszem rękoymi naszey przeciw duchowi propagandy, który dawną Europę wprawia w obawę. Tak zaspokajające wypadki przypisać zaiste należy jedynie wysokiey mądrości Króla i wielkiey jego biegłości. Sam nie przyznaję sobie inney zasługi, prócz, iż przed wszystkimi innymi poymowałem głęboką myśl Króla, i ogłaszałem ją wszystkim, którzy odtąd przekonali się o prawdzie słów moich."

„Teraz zaś, kiedy Europa zna i uwielbia Króla, i kiedy dla tego główne trudności są pokonane; teraz, kiedy Anglia, równie podobno, jak my, czuje potrzebę wzajemnego z nami przymierza, i kiedy droga, którą zdaje się chcieć postępować, wymaga zapewne, aby przy gabinecie jey był dyplomat z późnieyszych czasów, niż ja; teraz mniemam, iż bez nadwerężenia poświęcenia mego dla Króla i Francyi, mogę z naywiększém uszanowaniem prosić Króla Jmci, aby raczył przyjąć prośbę moją o dymissyą i upraszam WćPana, Panie Ministrze; o przełożenie jey Monarsze."

„Podeszły móy wiek, słabowitość, będąca naturalnym jego skutkiem, spokoyność, jakiey starość moja wymaga, łatwo ninieyszy krok móy objaśniają, a nawet aż nadto go usprawiedliwiają, i do tego mnie obowiązują. Ufam sprawiedliwey dobroci Króla, iż podobnież myśleć będzie. Przyymiy W. Pan i t. d.

„W *Valençay* 13 Listopada 1834.

(podpisano) Xiąże *Talleyrand*.

— Odpowiedź na list Xięcia *Talleyranda*.

„Mości Xiąże! Przełożyłem Królowi Jmci pismo, które WPan adressowałeś do Ministra spraw zagranicznych, i w którém upraszasz Monarchę o uwolnienie od urzędu Ambassadora przy Dworze Londyńskim. Król długo się ociągał z zezwoleniem na prośbę WPana. Przejąwszy się duchem jego i Rządu, przyłożyłeś się WPan z taką biegłością do utrwalenia nowey monarchii, do nadania wpływu polityce naszey, i do utrzymania pokoju w Europie, iż Król Jmć z początku nie mógł się skłonić do pozbawienia Francyi ważnych usług WPana i wielkiego doświadczenia. Wszelako uznał Monarcha, iż po tak długim zawodzie, przychylność sama i wdzięczność, jaką WPanu winien, nie dozwalały mu dłużey opierać się życzeniu, które WPan ze względu na podeszły swóy wiek oświadczyłeś, abyś używał spokoyności. Przyymiy WPan i t. d.

w Paryżu 7 Stycznia 1835 roku.

(podpisano) *Rigny*." (*D. P.*)

Włochy.

Rzym, dnia 18 Grudnia.

Oddawna już niektóre artykuły Konkordatu z Królewstwem Obojey Sycylii były powodem do rozpraw; Rząd Papiezki z tego powodu podał zawarcie nowego Konkordatu, i zapewniają, że dotąd odbywał układy z naylepszym skutkiem, chociaż naturalnie z odstąpieniem praw niektórych, i że nawet Rząd ten ma nadzieję ugodzenia się względem Benewentu i Ponte-Corvo. Ministeryum Neapolitańskie okazało naylepsze chęci, i zapewniają, iż na niektóre artykuły dało już swe słowo, gdy nagle wszystkie układy zostały zerwane. Nuncyusz Papiezki w Neapolu, Hrabia *Ferretti*, który się niemi zaymował, donosząc o tém, żądał pozwolenia stawienia się osobiście dla zdania Papieżowi sprawy ze swojego postępowania. Przybył on tu wczora i z niecierpliwością oczekują teraz objaśnienia rzeczy.

— Zaymują się teraz układem, Kodexu Administracyynego dla Państwa Kościelnego; w publiczności jest obawa ażeby wiele jego postanowień nie okazało się sprzecznemi z nowym Kodexem Cywilnym i nie dało powodu do odmian.

— Kardynał Giustiniani, były Nuncyusz w Lisbonie, zkąd wysłany został przez Don Pedra i dotąd przebywał w Genui, przybył do Rzymu. Stawił się on Papieżowi, a potém przyymował powitanie Duchowieństwa, Szlachty i osób Dyplomatycznych. Don Miguel także go odwiedził.

— P. Ouvrard, znajomy ze sprawy swojey w Paryżu za Karola Xgo, tu teraz mieszka i zdaje się mieć zamiar szukania we Włoszech zatrudnień, dla przemyślnego swego umysłu.

— Rząd zdeterminował się na zakupienie wielu pomników ze zbioru waz Hetruskich Kampanaryyskich, w którém znaydują się dwie sławne wazy, z których jedna wystawuje śpiew Tamirisa, a druga pożegnanie Hektora. P. Durand, z Paryża, znajomy ze swych nabytków, chce nabydź drugi znakomity zbiór pomników, wykopanych w Grobowcach Wolzentyńskich. Po wielu mieyscach zaczęto znowu odkopywać starożytności. (*G. S. P.*)

)o(

Египетъ.

Въ Египетскомъ Монитерѣ отъ 18-го Ноября напечатано слѣдующее: „Мегметъ-Али предпринялъ путешествіе для осмотра полевыхъ работъ. Онъ намѣренъ посѣтить Каиръ и Верхній Египетъ. Маршалъ Мармонъ, бывшій въ Каирѣ, намѣревался изъ Александріи чрезъ Суэцъ, гору Синайскую и Коссеиръ, отправиться въ Верхній Египетъ, а оттуда чрезъ Александрію воротиться въ Европу.— Во время войны въ Мореѣ, въ Александріи было около тридцати неопытныхъ кораблестроителей, а въ гавани могли стоять только мелкія суда. Паша неутомимою дѣятельностію успѣлъ завести отличный флотъ, командуемый офицерами, получившими образованіе во Франціи и въ Англіи, учредить въ Александріи арсеналъ и Морское училище. Множество молодыхъ Принцевъ, изъ фамиліи Мегмета-Али, обучаются военному дѣлу и разнымъ наукамъ. Старшій изъ нихъ, 11-ти лѣтній Саидъ-Бей, служитъ на военномъ кораблѣ Сенъ-Жанъ д'Акръ. На семъ кораблѣ онъ уже предпринималъ путешествіе въ Сирію, и по шестимѣсячномъ отсутствіи, недавно возвратился въ Александрію. Французскій уроженецъ Кенигъ, понимающій по Турецки, преподаетъ ему Французскій языкъ; сверхъ того находится при немъ учитель Персидскаго языка. Въ скоромъ времени ожидаютъ прибытія изъ Европы отличныхъ учителей Рисованія и Морскихъ Наукъ. Г. Каррей, бывшій учителемъ въ Парижскомъ Политехническомъ Училищѣ, обучаетъ Принца Европейскимъ языкамъ. Двадцать шесть молодыхъ людей обучаются вмѣстѣ съ Принцемъ. — Дѣла въ Сиріи и Геджіазѣ приняли благопріятный оборотъ. Безпокойства въ Сиріи и въ окрестностяхъ были прекращены въ самомъ началѣ. — Работы, по предмету устроенія въ Нилѣ плотинъ, производятся съ дѣятельностію. Болѣе 12,000 ч. близъ Даміетты и Розетты занимаются сими работами. Г. Черизи (Cerizi) изготовилъ при Александрійскомъ арсеналѣ сто машинъ для выкачиванія воды. Благосостояніе Египта чрезвычайно возвысится, если удастся уровнить разлитіе Нила. Мегметъ-Али, по совѣту Маршала Мармона, писалъ въ Англію къ Г. Брюнелю, строителю моста подъ Темзою, и приглашалъ его прибыть на нѣкоторое время въ Египетъ, съ тѣмъ, чтобы онъ своими совѣтами содѣйствовалъ къ успѣшному окончанію начатаго предпріятія.— Работы на берегахъ Нила довершены будутъ проведеніемъ чугунной дороги изъ Каира въ Суэцъ, и открытіемъ чрезъ то ближайшаго сообщенія съ Индіею посредствомъ Чермнаго Моря. Г. Галловей, возведенный Пашею въ званіе Бея, отправился въ Англію, чтобы закупить матеріалы для устроенія дорогъ. Съ другой стороны одно общество Англичанъ намѣрено учредить сообщеніе съ Индіею посредствомъ Сиріи. Оно намѣрено соединить Оронтесъ и Эфратъ каналомъ, который начнется близъ Антіохіи и проведенъ будетъ мимо Алеппо. Планъ сей составленъ Англійскимъ артиллерійскимъ Капитаномъ Чеснеемъ, который плавая по Эфрату, удостовѣрился, что эта рѣка судоходна. Общество намѣрено сдѣлать попытку на Эвфратѣ двумя чугунными пароходами, на постройку коихъ Англійскій Парламентъ отпустилъ 20,000 фунтовъ стерл." (*С.П.*)

Греція.

Въ газетѣ Times, напечатано слѣдующее извѣстіе, полученное изъ Навиліи отъ 25-го Ноября: „Въ послѣднемъ письмѣ моемъ увѣдомилъ я васъ, что арестанты, находившіеся въ Ичь-Кале, переведены въ Наваринъ, для преданія ихъ военному Суду, учрежденному надъ лицами, участвовавшими въ послѣднемъ возмущеніи въ Мореѣ. Съ того времени Калержи и Спиліадесъ освобождены; Зербини, племянникъ Колокотрони, присужденъ къ пятилѣтнему тюремному заключенію; Митро Петровичъ, приговоренный къ смерти, въ уваженіе престарѣлыхъ лѣтъ, прощенъ; Гризелисъ и одинъ изъ его солдатъ разстрѣляны. Полизоидесъ и Терцетти оправданы и опредѣлены на прежнія мѣста. Близъ Аргоса, формируются два баталіона легкаго войска. Члены Военнаго Суда, учрежденнаго на границѣ Румеліи для изслѣдованія дѣйствій Паликаровъ, грабившихъ селенія въ окрестностяхъ Зейтуни, возвратились въ Навплію, приговоривъ двоихъ къ смерти и нѣсколько человѣкъ къ пожизненному заключенію. Графъ Армансперъ, не смотря на всѣ интриги, успѣлъ привести въ исполненіе свой планъ, касательно перенесенія столицы въ Аѳины. Король отправляется въ сей городъ сухимъ путемъ; супруга Графа Арманспергa и его дочери ѣдутъ туда на фрегатѣ Регентства. Одинъ Англичанинъ обязался завести сообщеніе посредствомъ пароходовъ между Аѳинами, Марселью, Мальтою, Смирною и Константинополемъ. Правительство обѣщало принять всѣ возможныя мѣры къ поддержанію сего предпріятія." (*Свв. Пч.*)

Egipt.

W Monitorze Egipskim z dnia 18go Listopada wydrukowano, co następuje: „Mehmed-Ali przedsięwziął podróż dla obeyrzenia robót polowych. Ma zwiedzić Kair i Egipt Górny. Marszałek Marmont, który był w Kairze, zamyślał z Alexandryi przez Suez, górę Sinai, i Kosseir, jechać do Górnego-Egiptu, a ztamtąd przez Alexandryą powrócić do Europy. — Podczas woyny w Morei znaydowało się w Alexandryi około trzydziestu niedoświadczonych budowników okrętowych, a w porcie mogły stać tylko płaskie statki. Niezmordowaną czynnością Basza potrafił zaprowadzić flotę znakomitą pod dowództwem oficerów, ukształconych we Francyi i Anglii, w Alexandryi zaprowadzić Arsenał i Szkołę marynarki. Mnóztwo młodych Xiążąt z familii Mehmeda-Alego uczą się sztuki wojenney i różnych nauk. Starszy z nich, 11 lat mający, Said-Bey, pełni służbę na wojennym okręcie St. Jean d'Acre. Na tym okręcie odbył już on podróż do Syryi, i po 6 miesięczney niebytności powrócił niedawno do Alexandryi. Kenig, rodem Francuz, rozumiejący po turecku, uczy go języka Francuzkiego; nadto jest przy nim nauczyciel języka Perskiego. W rychłym czasie oczekują przybycia z Europy biegłych nauczycieli w rysunku i umiejętnościach morskich. P. Carrey, który był nauczycielem w politechniczney szkole w Paryżu, uczy Xięcia języków Europeyskich. 26 młodzieńców uczy się razem z Xięciem. — Rzeczy w Syryi i Hedżjas pożądany obrót przybrały. Niespokoyności w Syryi i okolicach w samém początku zostały uspokojone. Roboty, około urządzenia tam na Nilu czynnie się wykonywają. Więcey 12,000 ludzi zaymuje się temi robotami w blizkości Damietty i Rozetty. P. Cerizi przy Arsenale Alexandryyskim przygotował 100 machin do wydobywania wody. Pomyślnosc Egiptu nadzwyczaynie się podniesie, jeżeli się uda umiarkować wylew Nilu. Mehmed-Ali za radą Marszałka Marmonta pisał do Anglii do Pana Brunel, budowniczego drogi pod Tamizą i wezwał go, ażeby przybył na czas niejaki do Egiptu, dla tego, iżby radami swojemi dopomógł do pomyślnego ukończenia rozpoczętego przedsięwzięcia.—Roboty na brzegach Nilu dozupełnione zostaną przez urządzenie drogi żelazney z Kairu do Suez, i otworzenie tym sposobem bliższych związków z Indyą przez Morze Czerwone. P. Galloway, na Beja przez Baszę wyniesiony, wyjechał do Anglii, dla skupienia materyałów do budowania dróg. Z drugiey strony towarzystwo Anglików zamierzyło urządzić kommunikacyą z Indyą przez Syryą, myślą połączyć kanałem rzeki Orontes i Eufrat. Kanał ten zacznie się w blizkości Antyochyi i prowadzony będzie mimo Aleppu. Plan do tego ułożył Kapitan artyllery Angielskiey Chesney, który, płynąc po Eufracie, przekonał się, że ta rzeka jest spławną. Towarzystwo ma probować na Eufracie utrzymywania dwóch żelaznych statków parowych, na których zbudowanie parlament angielski przeznaczył 20,000 funt. szterl." (*P. P.*)

Grecya.

W gazecie Times wydrukowuna jest następująca wiadomość, otrzymana z Nauplii pod dniem 25 Listopada: „W ostatnim liście moim doniosłem W. Panu, że więznie, znaydujący się w Icz-Kale przeniesiani zostali do Nawarynu, dla oddania ich Sądowi woyskowemu, wyznaczonemu na osoby, które były uczęstnikami ostatnich rozruchów w Morei. Od tego czasu Kalerżi i Spiliades uwolnieni; Zerbini, siostrzeniec Kollokotroniego, skazany na 5cio-letnie więzienie; Mitro Pietrowicz, osądzony na śmierć, przez wzgląd na wiek podeszły, otrzymał przebaczenie; Grizelis i jeden z jego żołnierzy rozstrzelani. Polisoides i Tercetti uniewinnieni i przeznaczeni do dawnieyszych urzędów. W blizkości Argos formują się dwa bataliony woysk lekkich. Członkowie sądu woyskowego, ustanowionego na granicy Rumelii dla wyśledzenia czynności Palikarów, którzy rabowali wioski w okolicach Zeytuni, powrócili do Nauplii, osądziwszy dwóch na śmierć i kilku na całe życie do więzienia. Hrabia Armansperg, pomimo naywiększych zabiegów, zdołał wykonać plan swóy, względem przeniesienia stolicy do Aten. Król do miasta tego lądem wyjeżdża; małżonka Hrabiego Armansperga i córki jego jadą tamże na fregacie Regencyi. Anglik jeden podjął się zaprowadzić kommunikacyą przez pośrednictwo statku parowego między Atenami, Marsylią, Maltą, Smirną i Konstantynopolem. Rząd obiecał użyć wszelkich środków ku wsparciu tego przedsięwzięcia. (*P. P.*)

ВИЛЬНА, Типографія А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Генваря 18 дня 1835 года. *Цензоръ Л. Боровскій.*